

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de partea vătămată Grigoriță Nicolae și de avocata Ludmila Bîrcă, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, în privința inculpatului

*Bivol Ion xxxxx, născut la
xx xxxxxxxxxx xxxx, originar și locuitor al s. xxxxxxxx, r-
nul xxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, anterior
condamnat prin:*

*1) sentința Judecătoriei Ialoveni din 18.05.2016 în
baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.11.2015 - 27.02.2017,
instanța de apel: 20.03.2013 - 19.04.2017,
instanța de recurs: 29.06.2017 - 26.09.2017.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 27 februarie 2017, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Bivol Ion pe art. 266 Cod penal a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Bivol Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul *total* al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18 mai 2016, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 09 decembrie 2016.

2. Instanța de fond a constatat că la 22 august 2009, aproximativ ora 21:30, inculpatul Bivol Ion, fiind în stare de ebrietate, fără a deține permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, conducând motocicleta de model MT-10 ce-i aparține cu drept de proprietate, pe traseul dintre satele Hansca și Costești, r-nul Ialoveni, în direcția s. Costești, deplasându-se cu o viteză de 55 km/oră, manifestând sineîncredere sporită, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport, astfel încalcând prevederile art.10 alin.2 lit. a), art. 14 lit. a) al RCR aprobat prin HG nr. 357 din data de 13.05.2009, care stipulează expres că conducătorul mijlocului de transport trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, și respectiv, conducătorului de vehiculul îi este interzis, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, precum și art. 45 alin. (1) lit. a, b, d și alin. (2) al RCR este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, să conducă vehiculul în conformitate limita de viteză stabilită, să țină permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, ignorând prevederile date, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cerințele care au fost ignorate de către Bivol Ion, care observând în limita vizibilității, cum pe direcția sa de deplasare mergea un pieton ducând bicicleta de ghidon, în acel moment nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport și a tamponat din spate pietonul cu partea din față a atașului, situație ce precedat aruncarea pietonului de pe carosabil.

Ca consecință al impactului, la pietonul Grigoriță Nicolae, conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală nr.35/D din 25.01.2010, a survenit în rezultatul traumei: fractura închisa comunitativă a femurului drept în treimea proximală cu deplasarea fragmentelor; fractura închisă cominutivă a femurului stâng în treimea medie cu deplasarea fragmentelor; excoriații a țesuturilor moi a antebrațului stâng, ambilor mâini, a hemitoracelui stâng, articulația genunchiului drept; plăgi multiple contuzie în regiunea frontală și parietală care se califică ca vătămări grave.

Tot el, după comiterea accidentului rutier din 22 august 2009, încalcând prevederile art. 12 alin. (1) al RCR, conform cărui conducătorul autovehiculul implicat în accident rutier este obligat să oprească imediat vehiculul, semnalizându-l, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului rutier, să acorde primul ajutor, să marcheze locul inițial al vehiculului și a obiectelor ce țin de accident și ale persoanei, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, după ce a tamponat pietonul Grigoriță Nicolae ce ducea bicicleta de ghidon, constatând faptul că ultimul s-a ales cu leziuni corporale periculoase pentru viață și a fost aruncat de pe carosabil, și-a continuat deplasarea cu motocicleta de model MT-10 și a părăsit locul accidentului rutier.

Instanța a reținut că inculpatul a depus o cerere prin care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul a declarat că la 22.08.2009, seara, se întorcea cu motocicletă acasă, neobservând pe nimeni și la un moment dat a lovit pe cineva, s-a speriat și condus motocicletă mai departe.

Instanța a indicat că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate, cât și în baza art. 266 Cod penal, adică părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, care a provocat urmările indicate la 264 alin. (3) Cod penal.

Infrațiunea prevăzută de art. 264 alin. (4) Cod penal este o infrațiune gravă și comisă din imprudență.

Pe când latura subiectivă a infrațiunii prevăzute de art. 266 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Potrivit art. 16 alin. (2) CP RM, infrațiunea art. 266 Cod penal se atribuie la categoria infrațiunilor ușoare.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se eliberează de răspunderea penală, dacă din ziua săvârșirii infrațiunii ușoare, a expirat termenul de 2 ani.

Inculpatul a comis infrațiunea la 22.08.2009, termenul prescripției de tragerea la răspunderea penală fiind expirat la 22.08.2011, respectiv urmează a fi adoptată o sentință de încetare a procesului penal pe art. 266 Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, este caracterizat pozitiv, a reparat benevol daunele materiale cauzate prin infrațiune, anterior a comis infrațiuni, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18.07.2006 în baza art. 152 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 29.06.2010 în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 05.11.2014 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani, și prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 18.05.2016 în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

La fel, instanța a indicat că în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, iar acțiunea civilă nu a fost înaintată.

3. Avocatul Serghei Postica a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că la materialele cauzei penale lipsește procesul-verbal al medicului unde să fie indicată concluzia - treaz sau stare de ebrietate.

Instanța de judecată urma să se convingă dacă există suficiente probe privind posibilitatea adoptării unei sentințe de condamnare.

De la bun început, inculpatul a recunoscut că l-a tamponat pe Grigoriță N., dar nu și că el este vinovat de producerea accidentului, ori la materialele cauzei nu există nici o probă care să demonstreze care a fost acea încălcare a regulilor de circulație, ca inculpatul s-a aflat la acel moment în stare de ebrietate.

Conform pct. 26 din Hotărârea Explicativă a CSJ nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanța de judecată - dacă în cadrul examinării conform procedurii simplificate după audierea inculpatului și/sau în timpul dezbaterilor au apărut circumstanțe care exclud aplicarea dispozițiilor art. 364¹ CPP, instanța de judecată, deliberând în conformitate cu prevederile art. 383 CPP, prin o nouă încheiere motivată, va relua judecarea cauzei și va judeca cauza în procedura generală.

Prima instanță încălcând prevederile art. 72 Cod penal, incorect a stabilit tipul penitenciarului - „închis” pentru executarea pedepsei, deoarece pe caz nu există stare de recidivă.

Inculpatul a fost condamnat pentru fapta comisă la 22 august 2009, iar la acea data el nu avea antecedente penale.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie eliberat din detenție, fiindu-i înlocuită pedeapsa cu una mai blândă.

Apelantul a indicat că de la bun început a recunoscut că l-a tamponat pe Grigoriță N., dar nu a recunoscut vina în producerea accidentului rutier.

La materialele cauzei nu există nici o probă care să demonstreze care a fost acea încălcare a regulilor de circulație ca să fie declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii imputate. Nu a fost probată existența stării de ebrietate și nu a fost efectuată o expertiză a transportului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Bivol Ion pe art. 266 Cod penal a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală.

Bivol Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv prin sentința Judecătorei Ialoveni din 18 mai 2016, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 09 decembrie 2016.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, prin încheiere protocolară din 30.05.2016 a dispus admiterea cererii inculpatului privind examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Însă, la 08.02.2017 inculpatul a înaintat o altă cerere, solicitând să fie achitat pe art. 264 alin. (4) Cod penal, iar pe art. 266 Cod penal să-i fie aplicate prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. În caz de refuz, judecarea cauzei să se efectueze în procedură generală.

Totodată, instanța de fond a lăsat fără soluționare această cerere și nu s-a expus în niciun fel asupra temeiniciei sau netemeiniciei acesteia, fapt ce rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.02.2017.

Prin urmare, instanța de fond a dispus în mod eronat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu toate că inculpatul a depus cerere prin care a renunțat la opțiunea sa de a fi examinată cauza penală în procedură simplificată.

Or, probele administrate sunt insuficiente și nepertinent pentru a stabili faptele incriminate inculpatului așa cum au fost indicate în rechizitoriu, și după cum au fost calificate în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Codul penal, astfel că instanța de fond urma să respingă cererea inculpatului privind examinarea cauzei penale în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală și să examineze cauza în ordine generală.

Instanța de apel a constatat că la 22 august 2009, orele 21:30, inculpatul Bivol Ion, conducând motocicleta de model „MT-10” ce-i aparține cu drept de proprietate, pe traseul dintre satele Hansca și Costești, r-nul Ialoveni în direcția s. Costești, deplasându-se cu o viteză de 55 km/oră, manifestând sine încredere sportivă, nu a tratat cu seriozitate conducerea mijlocului de transport astfel încercând prevederile art. 45 alin. (1) lit. b), d) și alin. (2) al RCR - conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, ignorând prevederile date, cerințele care au fost ignorate de către Bivol Ion, care observând în limita vizibilității cum pe direcția sa de deplasare mergea un pieton ducând bicicleta de ghidon, nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport și l-a tamponat din spate, cu partea din față a atașului, situație ce a precedat aruncarea ultimului de pe carosabil.

În consecința impactului, la pietonul Grigoriță Nicolae, conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală nr. 35/D din 25.01.2010 s-a constatat: fractura închisă cominutivă a femurului drept în treimea proximală cu deplasarea fragmentelor; fractura închisă cominutivă a femurului stâng în treimea medie cu deplasarea fragmentelor; excoriații a țesuturilor moi a antebrațului stâng, ambilor mâini, a hemitoracelui stâng, articulația genunchiului drept; plăgi multiple contuzie în regiunea frontală și parietală care se califică ca vătămări grave.

Tot el, după comiterea accidentului rutier din 22 august 2009, încercând prevederile art. 12 alin. (1) al RCR conform căruia conducătorul autovehiculului implicat în accidentul rutier este obligat să oprească imediat vehiculul, semnalizându-l, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului rutier, să acorde primul ajutor, să marcheze locul inițial al vehiculului și a obiectelor ce țin de accident și ale persoanei, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, după ce a tamponat pietonul Grigoriță Nicolae ce ducea bicicleta de ghidon, constatând faptul că ultimul s-a ales cu leziuni corporale periculoase pentru viață și a fost aruncat de pe carosabil, și-a continuat deplasarea cu motocicleta de model „MT-10” și a părăsit locul accidentului rutier.

Instanța de apel a statuat că nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente care să dovedească comiterea de către inculpate a faptei imputate în stare de ebrietate, și a recalificat acțiunile lui de la art. 264 alin. (4) la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămări grave persoanei, încadrând acțiunile inculpatului și în baza art. 266 Cod penal, ca părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3).

La fel, instanța de apel *a exclus din învinuirea incriminată inculpatului faptul că el nu deținea permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus*, or, acesta nu constituie element al componenței de infracțiune incriminată inculpatului

Totodată, instanța de apel a constatat că la 22 august 2009, orele 21:30, inculpatul, *fără a deține permis de conducere valabil pentru categoria din care făcea parte autovehiculul condus*, conducea motocicletă de model „MT-10”, pe traseul dintre satele Hansca și Costești, r-nul Ialoveni în direcția s. Costești.

5. Partea vătămată Nicolae Grigoriță a declarat recurs ordinar, în care solicită ca *inculpatul să fie eliberat din închisoare*.

Recurentul a indicat că dosarul este falsificat, iar inculpatul pedepsit pe nedrept.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Ludmila Bîrcă, în care solicită casarea deciziei adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat sau procesul penal să fie încetat, în temeiul Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Recurentul a invocat că, în pofida prescripțiilor legale, instanța de apel doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu.

În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că probele acumulate sunt insuficiente pentru a stabili faptele incriminate inculpatului așa cum au fost indicate în rechizitoriu și după cum au fost calificate în conformitate cu dispozițiile prevăzute de Codul penal, totuși a condamnat inculpatul în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel nemotivat și nefondat a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit face următoarele concluzii.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă următoarele împrejurări.

În primul rând, conform art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs ordinar sentințele în privința cărora partea vătămată nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac.

În această consecutivitate, se reține că partea vătămată Nicolae Grigoriță, nu a utilizat în prealabil calea de atac – apelul, în situația în care legea prevede această cale de atac, adică recursul ordinar declarat de ultimul nu are niciun suport juridic, fiind, astfel, neîntemeiat (*pct. 3. – 5. din decizie*).

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, dacă este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul părții vătămate este neîntemeiat, el urmează a fi respins ca inadmisibil.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (2) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeierile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură

logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Sub acest aspect și în raport cu recursul ordinar declarat de avocata Ludmila Bîrcă (*pct. 5.1. din decizie*), se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Astfel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate, cât și a procesului verbal al ședinței judiciare (v. 2, *f.d. 25-44, pct. 4. din decizie*):

a) corect concluzionând că instanța de fond a încălcat prevederile art. 364¹ alin. (9) și a adoptat o sentință neîntemeiată, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale.

Or, doar a trecut în revistă dovezile, dar nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatului – f.d. 196, părții vătămate N. Grigoriță – f.d. 33-34, 50, 195, martorilor G. Garabagiu – f.d. 52, S. Mereacre - f.d. 53, probele scrise de la f.d. 22-23, 38-39, 58-59, 60-61, 62-63, 99 v.1;

c) a concluzionat divergent că urmează a *exclude din învinuirea incriminată inculpatului faptul că el nu deținea permisul de conducere valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus*, apoi că acesta, la 22 august 2009, orele 21:30, *fără a deține permis de conducere valabil pentru categoria din care făcea parte autovehiculul condus*, a condus motocicletă respectivă.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar nominalizat este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului indicat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de partea vătămată Grigoriță Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, în privința inculpatului Bivol Ion xxxxxx.

Admite recursul ordinar declarat de avocata Ludmila Bîrcă, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2017, în privința inculpatului Bivol Ion xxxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 17 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun